

Stewart, Victor

Private

**Argyll and Sutherland Highlanders
of Canada (Princess Louise's)**

Royal Canadian Infantry Corps

C75105



Private Victor Stewart uit het gehucht Jasper, Ontario wordt geboren op 4 februari 1922, als jongste van negen kinderen van Margaret Edith Stobie (1882-1955) en William John Stewart (1876-1938). Ze trouwden in 1906. Het gezin bestaat uit Mary Jane (1908-1973); Elsie Everetta (1910-1966); Margaret (overleden in 1911 bij de geboorte); Anna Eleanor (1913-1976); Adam (1915-1994); Viola May (1916-1991), Joseph Alexander (1917-1924); James Herbert (1919-2001) en Victor (1922-1945).

De familie Stewart is van Ierse afkomst en is in 1847 naar Canada geëmigreerd en heeft zich toen gevestigd op Lot 10, Concession 6, Kitley Township, Leeds County. De kinderen zijn geboren en getogen op de familieboerderij. Als weduwe verhuist Edith Stewart rond 1943 naar Clayton, Ontario en woont daar tot haar dood in 1955.

Victor wordt opgeleid bij S.S. # 8 Kinch Street School in Kitley Township. Hij verlaat de school in 1937 op 15-jarige leeftijd om het gezin te helpen onderhouden. Hij werkt als helper van een machinist in de Frost & Wood-fabriek voor landbouwmachines in het nabijgelegen Smiths Falls, Ontario. Op 20-jarige leeftijd wordt hij op 9 oktober 1942 opgeroepen voor actieve dienst in het Canadese leger. Soldaat Stewart is 1m85 lang en weegt 73 kilo.



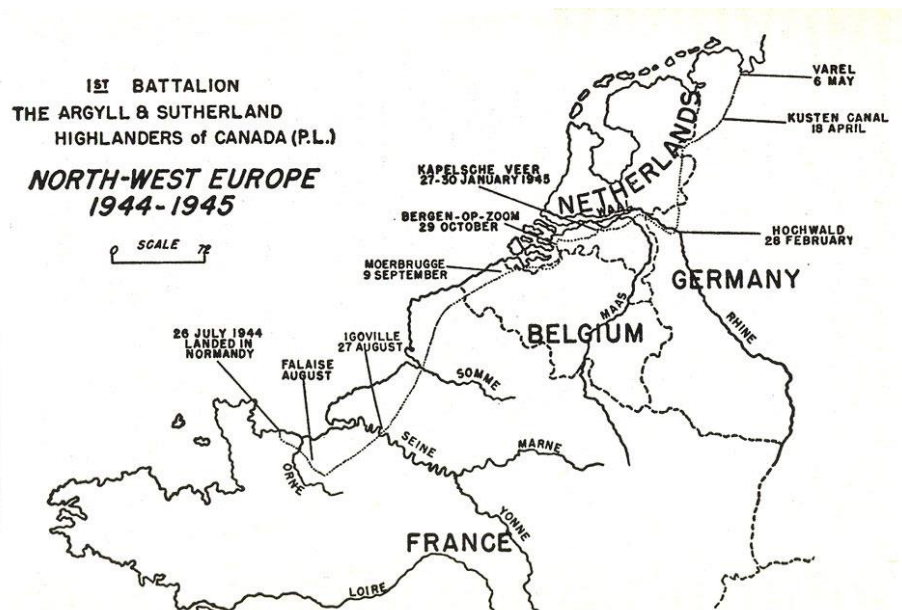
Zijn broer James Herbert, bekend als "Jock", dient bij de Royal Canadian Navy aan boord van een korvet, de HMCS Chicoutimi, dat over de Noord-Atlantische Oceaan vaart om de geallieerde konvooien te beschermen tegen Duitse onderzeeboten.

Victor en Jock.

De basistraining voor Victor begint in Ottawa en wordt uitgebreider in Camp Borden, Ontario. In mei 1943 wordt hij bij het No. 3 Canadian Armoured Corps trainingsregiment geplaatst. Hij verwerft kwalificaties als Drivers Class III voor wiel- en rupsvoertuigen.

Hij wordt die zomer naar het buitenland verscheept, arriveert op 28 juli 1943 in het Verenigd Koninkrijk en wordt bij het 27th Training Squadron gevoegd. Aanvankelijk wordt hij op 8 oktober 1944 overgeplaatst naar de Winnipeg Grenadiers. Maar nadat hij op 9 november 1944 in Noordwest-Europa is aangekomen, wordt hij overgeplaatst naar de Argyll and Sutherland Highlanders of Canada.

De volgende vier maanden rukken de Argylls op Duitsland in via België en Nederland.



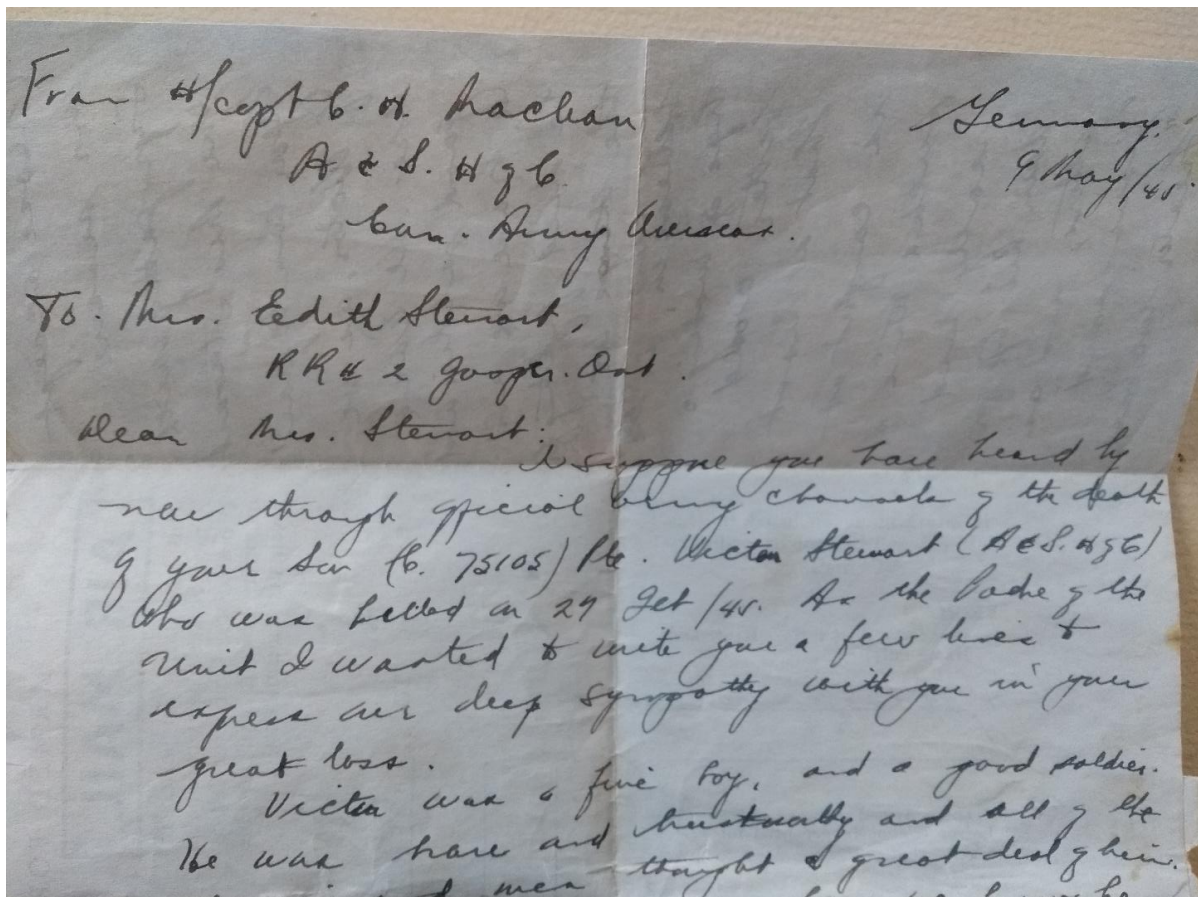
Private Stewart is op 27 februari 1945 omgekomen in het Hochwald aan de Nederlands-Duitse grens.

Op 5 mei 1945 schrijft de aalmoezenier van het infanterieregiment, erkapitein C.H.Maclean, aan de moeder van Victor, Edith Stewart, thuis in Canada. Hij is bekend met de offers van de Argyll and Sutherland Highlanders of Canada. Het infanterieregiment heeft tijdens de oorlog in Europa veel soldaten verloren: 25 officieren en 250 andere rangen sneuvelden, en bovendien waren er vier keer zoveel gewonden.

'Victor was een fijne jongen en een geweldige soldaat', schrijft kapitein Maclean. 'Hij was dapper en betrouwbaar en alle officieren en mannen hadden een hoge dunk van hem.'

Hevige gevechten in het Hochwald-bos in Duitsland veroorzaken veel slachtoffers voor het Canadese leger als de geallieerde troepen het laatste bolwerk voor de Rijn breken.

Het is tijdens de zware veldslagen dat soldaat Stewart "wordt gedood door een vijandelijke sluipschutter", schrijft kapitein Maclean in zijn brief aan de familie Stewart. "Hij stierf terwijl hij vocht voor de dingen waar we in geloven, in de hoop een betere wereld te maken. Dat biedt op zo'n moment tenminste troost."



From Capt C. H. Maclean
A & S. H. G.
Can. Army Overseas.

Germany
9 May/45

To: Mrs. Edith Stewart,
R.R. # 2 Jasper, Ont.

Dear Mrs. Stewart:

I suppose you have heard by
now through official army channels of the death
of your son (No. 75105) Pte. Victor Stewart (A.C.S. #56)
who was killed on 27 Feb/45. As the leader of the
unit I wanted to write you a few lines to
express our deep sympathy with you in your
great loss.

Victor was a fine boy, and a good soldier.
He was brave and trustworthy and all of the
men thought a great deal of him.

Private Stewart wordt begraven in een tijdelijk graf in het Hochwald. Hij wordt herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, grafnummer **XXV. A. 7.**

De inscriptie die zijn familie heeft gekozen voor zijn grafsteen luidt:

"Clothed with white robes,
and palms in their hands,
Revelation 7:9."

"In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand, Openbaring 7:9."

Het Canadese leger kent hem postuum medailles toe - de 1939-45 Star, France-Germany Star, Defence Medal, War Medal (1939-1945) and Canadian Volunteer Service Medal with Clasp. Zijn moeder, Edith Stewart, ontvangt ook het Memorial Cross of Silver Cross, dat wordt gegeven aan moeders en weduwen wier geliefde sterft in actieve dienst in oorlogstijd.



Zijn naam staat gegrift op een plaquette in de Eastons Corners Anglican Church. Het boekje Merrickville Remembers eert de herinnering aan Victor Stewart met een biografische schets.



Levensverhaal ter beschikking gesteld aan Faces To Graves, met dank aan Kurt Johnson.

Bronnen:

*Interviews met familieleden: Anna Stewart, Vivienne Stewart, Joan Stewart, Julie Stewart-Boyle en Frances Rathwell.

*Library Archives Canada, WWII Service Files of War Dead, 1939-47

* Veterans Affairs Canada, The Canadian Virtual War Memorial

* Commonwealth War Graves Commission, Casualty file

* "Age shall not weary them...", Second World War Casualties of Mississippi Mills, edited by John Souter and Jennifer Yake, Royal Canadian Legion Branch 240 Almonte publication, 2014.

*Capt. C.H. Maclean's letter provided by Joan Stewart

*Reference to Capt. C.H. Maclean on www.pipesforfreedom.com for information on casualties.



Souvenirs die Victor naar zijn familie stuurde.





Foto Veteran Affairs Canada.